



Dekanat Wołkowysk Owa część miasta powstała w związku z istnieniem tu stacji kolejowej o takiej samej nazwie, utworzonej w 1908 r. Miejskowa parafia stała się niezależną od wołkowyskiej w 1925 r. z inicjatywy ówczesnego proboszcza Fary i dziekana wołkowyskiego ks. Bolesława Sperskiego. Początkowo postanowiono zbudować tymczasową świątynię, której kamień węgielny założono 25 lipca 1926 r. Według projektu architekta Brunona Zborowskiego, kościół w stylu polskiego modernizmu czasów międzywojennych wzniesiono z drewnianych słupów telegraficznych. 12 grudnia nową świątynię pod tytułem św. Stanisława Kostki konsekrował arcybiskup wileński Romuald Jałbrzykowski. Razem ze świątynią ogrodzono plac przykościelny, zbudowano też plebanię. W 1935 r. powstał również Dom Katolicki (spalony podczas II wojny światowej). Przed II wojną światową liczba parafian wynosiła 3500 osób; proboszczowi pomagały siostry terejanki. Na wzgórzu na północ od kościoła została wzniesiona murowana plebania.

† Kościół św. Stanisława Kostki miał wygląd prostokątnej w podstawie świątyni o jednej wieży, mającej pięciokątną apsydę, otoczoną dwoma zakrystiami. Główna fasada odznaczała się potężną czworoboczną namiotową wieżą-dzwonnicą pod kruchtą, która tworzyła pierwszą kondygnację wieży. Dach gontowy nad salą modlitewną był czterospadowy, nad apsydą zaś – niższy i zakończony niewielką sygnaturką.

Wnętrze było podzielone na trzy nawy kwadratowymi w przekroju słupami, mieściło trzy rzeźbione neobarokowe ołtarze: główny z obrazem „Duch św. Stanisława Kostki”, namalowanym przez M. Brzechocką, lewy boczny z obrazem Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz prawy – Matki Bożej Ostrobramskiej. Na chórach nad wejściem umieszczono sześciogłosowe organy firmy Wacława Biernackiego. Na wieży znajdował się dzwon „Święty Onufry” (konsekrowany 12.12.1926), w sygnaturce zaś – „Święta Teresa”.

Pierwszym proboszczem był ks. Władysław Malawski, były kapłan kościoła garnizonowego św. Wojciecha. W latach 1939-1945 proboszczem kościoła był ks. Józef Lawrynowicz, który po II wojnie światowej musiał wyjechać do Polski. W ciągu kolejnych dwóch lat msze odprawiał tu proboszcz Fary, ale latem 1947 r. kościół zamknięto i zrobiono z niego magazyn najpierw na len, potem – na złom, a jeszcze później przebudowano na blok mieszkalny. Plebanię też przekształcono na pięciomieszkaniowy dom przy ul. Nowe Borki 3. Jednak prawnie parafię w

ciągu kolejnych 10 lat uważano za działającą, zdjęto ją z rejestracji dopiero w 1959 r.

W 1995 r. wiernym zwrócono jeden pokój, w którym uczyniono tymczasową kaplicę, gdzie raz na tydzień odbywały się nabożeństwa. W 1998 r. budynek byłej świątyni zwrócono w zupełności, w następnym roku zaś w Wołkowysku-Centralnym znów zarejestrowano parafię. Parafianie postanowili nie restaurować starej świątyni, ale zbudować nowy, tym razem kamienny, kościół. Projekt został zatwierdzony 19 września 2001 r. przez biskupa grodzieńskiego Aleksandra Kaszkiewicza.

Dziś zbliża się ku końcowi budowa nowej świątyni z bloczków silikatowych dokoła starego kościoła. Jest to świątynia o trzech nawach w postmodernistycznym stylu, o asymetrycznej trójpoziomowej czterobocznej namiotowej wieży-dzwonnicy, posiadająca dobudowaną do ołtarzowej fasady dwupiętrową plebanię oraz centrum parafialne. Od 2007 r. proboszczem w Wołkowysku-Centralnym jest ks. Oleg Dul.

W parafii św. Stanisława Kostki 10-12 maja 2013 roku odbyły się jubileuszowe XX Diecezjalne Dni Młodzieży, a od 22 do 29 czerwca bieżącego roku trwały święte Misje parafialne, prowadzone przez ojców redemptorystów: o. Andrzeja Jodkowskiego CSsR i o. Walerego Maziuka CSsR.